

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
1051-12

meddelad i Stockholm den 13 september 2012

SÖKANDE

1. AA

2. BB

3. CC

4. DD

5. EE

6. FF

7. GG

8. HH

Dok.Id 124033

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00
E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

Mål nr
1051-12

9. II

10. JJ

11. KK

12. LL

13. MM

14. NN

KLANDRAT AVGÖRANDE

Regeringens (Miljödepartementet) beslut den 22 december 2011,
M2011/1789/Ma/P, avseende överklagande i fråga om detaljplan för Eketånga
5:194 m.fl., Stenhuggeriet, Halmstads kommun

SAKEN

Rättsprövning

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen avvisar AAs, FFs, GGs, IIs, JJs, MMs och NNs
ansökningar om rättsprövning.

Högsta förvaltningsdomstolen avslår yrkandet om syn.

Högsta förvaltningsdomstolen förklarar att regeringens beslut ska stå fast.

YRKANDEN M.M.

AA, BB, CC, DD, EE, FF, GG, HH, II, JJ, KK, LL, MM och NN ansöker om rättsprövning och yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen ska upphäva regeringens beslut.

KK och LL yrkar vidare att Högsta förvaltningsdomstolen ska hålla syn på platsen.

De sökande anför bl.a. följande. Kommunen har tagit alltför stor hänsyn till ett vinnande förslag avseende planområdets gestaltning och inte beaktat kringboendes synpunkter under samråds- och utställningstiden. Detaljplanen tillåter en mycket högre förtätningsgrad än något liknande villaområde i Halmstad. Regeringen har inte beaktat planområdets läge och utformning i förhållande till kringliggande villabebyggelse samt inverkan på natur och livsmiljö för boende i området. Vidare har regeringen förbisett en rad allvarliga nackdelar för fastigheterna närmast planområdet. Dessa kommer att hamna i en mycket ofördelaktig ljus- och solskugga om byggnadsplanerna verkställs. Regeringen har gjort en felaktig avvägning mellan enskilda och allmänna intressen. Regeringens beslut strider därför mot proportionalitetsprincipen och mot kraven på saklighet, opartiskhet och allas likhet inför lagen.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Enligt 1 § lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut får en enskild ansöka om rättsprövning av sådana beslut av regeringen som innefattar en prövning av den enskildes civila rättigheter eller skyldigheter i den mening som avses i artikel 6.1 i Europakonventionen.

AA, FF, GG, II, JJ, MM och NN kan med hänsyn till vad som framgår av handlingarna, främst till avståndet mellan det detaljplanelagda området och deras fastigheter, inte anses vara berörda på ett sådant sätt att regeringens beslut kan sägas innefatta en prövning av deras civila rättigheter eller skyldigheter i den

mening som avses i artikel 6.1 i Europakonventionen. Deras ansökningar om rättsprövning ska därför avvisas (jfr RÅ 2010 ref. 13).

Högsta förvaltningsdomstolen prövar således regeringens beslut med anledning av BBs, CCs, DDs, EEs, HHs, KKs och LLs ansökningar.

Enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening är målet så utrett som dess beskaffenhet kräver. Yrkandet om syn ska därför avslås.

Enligt 7 § rättsprövningslagen ska Högsta förvaltningsdomstolen upphäva regeringens beslut om det strider mot någon rättsregel på det sätt som sökanden har angett eller som klart framgår av omständigheterna. Detta gäller dock inte om det är uppenbart att felet saknar betydelse för avgörandet.

Rättsprövningen innefattar, förutom ren lagtolkning, även sådana frågor som faktabedömning och bevisvärdering samt frågan om beslutet strider mot kraven på saklighet, opartiskhet och allas likhet inför lagen. Prövningen omfattar också fel i förfarandet som kan ha påverkat utgången i ärendet. Om de tillämpade rättsreglerna är så utformade att det föreligger en viss handlingsfrihet vid beslutsfattandet, omfattar rättsprövningen frågan om beslutet ryms inom handlingsfriheten (jfr prop. 1987/88:69 s. 23–25 och 234).

Den 2 maj 2011 upphävdes plan- och bygglagen (1987:10) och ersattes av en ny plan- och bygglag (2010:900). Av övergångsbestämmelserna till den nya lagen följer att den äldre lagen ska tillämpas i målet.

I 1 kap. 5 § i den äldre plan- och bygglagen föreskrivs att både allmänna och enskilda intressen ska beaktas vid prövning av frågor enligt lagen. Enligt 5 kap. 2 § första stycket nämnda lag ska vid utformningen av en detaljplan skälig hänsyn tas till befintliga bebyggelse-, äganderätts- och fastighetsförhållanden som kan inverka på planens genomförande.

Mål nr
1051-12

De i målet tillämpliga bestämmelserna är allmänt hållna och ger myndigheterna ett förhållandevis stort utrymme för bedömningar. I målet har inte kommit fram att regeringen vid beslutsfattandet skulle ha felbedömt fakta eller överskridit gränserna för det handlingsutrymme som finns i planärenden eller att det vid handläggningen förekommit något fel som kan ha påverkat utgången i ärendet. Regeringens beslut kan därför inte anses strida mot någon rättsregel på det sätt som sökandena angett. Det framgår inte heller klart av omständigheterna i målet att beslutet på annat sätt strider mot någon rättsregel. Regeringens beslut ska därför stå fast.

Nils Dexe

Henrik Jermsten

Olle Stenman

Erik Nymansson

Kristina Andersson

Föredragande justitiesekreterare

Avd. II

Föredraget 2012-08-22